

ספר התשובה

והוא

סדר תיקוני תשובה

בהמשכים

חלקה

אור הזוהר 427 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

נפל פתוא מקמר על - ידי זה דיקא ומאומה לא נשא בעמלו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, כי אחריתו עדי אובד, כי על - ידי חכמתו נתנאה וחספה דברים אשר לא פן על השם יתברך ועל תורתו על עמו הקדוש הנבחר, כי דמה בלכבו בגדל גאותו וזדון לכבו שקמו שבת בדעתו וחכמתו להמציא פלי זאת הנפלאה, פן הוא יכול לעלות על במתי עב לדמותו בדעתו סברות על אל עליון יתברך. אוי להם, אוי לחכמתם הרעה והמה בווערים ולא יודעים כי גם זאת מאת ה' צבאות יצאה שהגיע העת שתצא פלי פזאת לעולם, על - פן שלח בדעתם זאת שיבואו על חכמה ותחבולה זאת להמציא הפלי זאת, כי הם כגרון פנד החוצב בו ולא היה להם להתגאות על - ידי זה ולבא לידי כפירות בה' ובתורתו ובעמו על - ידי זה, אשר על - ידי זה נהפך הגלגל עליהם ונעקרו על - ידי חכמתו של עצמן דיקא כנוכר לעיל, על - פן העצות והחכמות של העולם שאינם פועלים על - ידי אלו העצות להתקרב להשם יתברך לזכות לחיים נצחיים אלו העצות אינם עצות כלל, מפל שכן וכל שכן פשמתרחקים על - ידי אלו העצות מהשם יתברך, רחמנא לצלן, שבודאי אלו העצות אינם נקראים בשם עצות כלל ועל עצות פאלו נאמר (דברים לב), כי גוי אבד עצות המה. וכתבי, אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'. הינו כשהוא נגד ה' שאין מגיע מזאת החכמה והעצה להתקרב להשם יתברך, אין נקרא בשם חכמה ועצה כלל וכנוכר לעיל. כי מי שהוא חכם אמתי ורוצה לישב דעתו באמת ולהסתכל על עצמו ועל תכליתו באמת ואינו רוצה להטעות את עצמו, בודאי ראוי לו שיתחשב רק תחבולות ועצות איו להנצל מן השאול תחתיות ומתחתיות, כי זה רואה כל אדם, מפל שכן מי שהוא חכם קצת גדל גנות זה העולם שהוא מלא יגונות וכל ימיו פעס ומכאובים ואין שום אדם בעולם שיהיה לו נחת וטוב בזה העולם המר המלא יסורים מתחלה ועד סוף שאי אפשר לבאר בכתב, וגם אין צריך לבאר למי שיש לו מח בקדקדו קצת. וסוף האדם למות. ומה יתרון לאדם בכל עמלו וכנוכר לעיל וכו', ועל - פן בודאי היה ראוי לכל החכמים שיש להם שכל גדול

(ה) וכן אפלו כשבא על עצה איו להרויח ממון אם אין הממון מסגל לו לעבודת ה'. ואדרבא, על - ידי זה יתרחק ממנו יתברך חס ושלום, גם זה אינו עצה טובה, כי הוא עשר שמור לבעליו לרעתו מאחר שנתרחק על - ידי זה מהשם יתברך אשר הוא חיינו וארץ ימינו לעולמי עד ולנצח נצחים. כי בודאי עצת הגנבים והנאזפים שעושים מעשיהם על - ידי כמה עצות ותחבולות ועל - פי רב תופסים אותם ככבלי עני וברזל ואחריתם עדי אובד בודאי אין עצתם נחשבת לעצה. וכמו כן כל עצת הרשעים והרחוקים מהשם יתברך מאחר שאין זכיון על - ידי עצתם לתכלית האמתית תכלית הנצחי, אדרבא מתרחקים על - ידי עצות פאלו מהשם יתברך, כי בודאי מי שבא על עצה ותחבולה איו לעשות סכין או חרב נפלא ואחר כך הורגין אותו פחרפו ובספינו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (פסחים טו), סדנא בסדנא ותיב אף - על - פי שהחרב נעשה בחכמה גדולה אינה נחשב לחכמה ועצה כלל, אדרבא, אין שטות וכסילות יותר מזה שחשב עצות איו להרג את עצמו משני עולמות, רחמנא לצלן, וכמו שמצינו כמה מעשיות שמספרים המחברים בעצמן מגדל מפתחם הרעה של כל אותן שהמציאו חכמות נפלאות בעולם כמו אסוקראט שדנו אותו והרגוהו בשביל חכמתו, וכן זה שהמציא הפלי תחבולה להנצל מרעמים נהרג על - ידי רעם וכן קלאמבוס וחבריו שמציאו אמעריקא כל אותן שהיו העקר בענין זה פלם מתו ונהרגו על - ידי זה דיקא, פמבאר בספריהם בעצמם גדל מפתחם על - ידי חכמתם בעצמם שהמציאו דיקא וכיוצא בזה מעשיות רעות פאלה מענין חכמים גדולים שהמציאו חכמות גדולות שהיו להם מפלה גדולה על - ידי חכמתו שהמציאו דיקא (וכמבאר בדברי רבנו זכרוננו לברכה במקום אחר, עין פם).

נמצא, שעצות וחכמות פאלו בודאי הם שטות גדול מאחר שלא חשבו פלום על עולם הבא עולם הנצחי רק על עולם הזה להראות פבודם ועשרם ולבסוף נאבדו ונעקרו משני עולמות, היש שטות גדול מתחמה פז שחשב כל ימיו חכמות עד שהמציא פלים נפלאים וכל פונתו היה להרבות פבודו ועשרו ולבסוף

האחוזות בפח פהם יוקשים בני אדם, ובודאי יש עצות בכל מקום שהוא אפלו אם הוא במקום שהוא גם שם יש עצות ותחבולות ודרכים איך לצאת משם, אבל אין אדם יודע את העצה הישרה בשלמות איך למלט נפשו מני שחת כי אם על - ידי אמונת חכמים. כי באמת העצה בשרשה הכל אחד, כי בשרש הכל הוא פלו טוב פלו אחד, כי שם אין שום רע כלל ושם אין שיהי חלקת העצה כלל מאחר שכלו אחד פלו טוב, רק למטה במקום אחיות עץ הדעת טוב ורע, משם נמשך חלקת העצה לשתיים, כי מאחר שיש טוב ורע נמצא שיש שני דברים וצריכין עצה לדבק עצמו בטוב ולהתרחק מהרע. ומחמת חטא אדם הראשון או כל אחד מחמת חטאיו ועוונותיו נתערב טוב ורע עד שאינו יודע להבחין בין הדרך הטוב להפך, כי יש דרך ישר לפני איש ואחריתו דרכי מות (משלי יד), ומשם נמשך חלקת העצה שאין יודעין לשות עצות בנפשו איך לצאת מן החשך שגלפד בו בעוונותיו ולשוב ממנות לחיים שזהו בחינת להט הרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים כנזכר לעיל, אבל הצדיק האמת שהוא בחינת קדשי קדשים, בחינת השכל העליון הכולל, שהוא שרש הכל ששם נמתק הכל, הוא יודע כל הדרכים וכל הנתיבות שבעמקי החשך, כי הוא ידע מה פתשכא וכו', כי שם בשרשו, הרע נתהפך לטוב וזדונות נתהפכין לזכיות ונכלל הכל באחד ושם העצה בשלמות גמור מאחר שלא התחילה עדין להחלק כלל. ועל - כן הוא יודע להמשיך משם עצות לכל אחד ואחד לפי מה שהוא לפי מקומו ושעתו ומדרגתו. וזהו בחינת מעלות התקורבות לצדיקים, כי צריכין דוקא להתקרב אליהם ואין די בספרים לבד, כי זה עקר בחינת תורה שבעל פה מה שמקבלין מפי צדיק האמת שהם דברים שלא נתו לכתב, כי אי אפשר לכתבן כלל, עכל"ק.

ענף ז'

ונעתיק כמה גרגרים מספר צפית לישועה - מאמר התוכחה

[הגהה] - מאת חתן החפץ חיים הרב אהרן הכהן זכר צדיק לברכה, והדפיסו בסוף קונטרס צפית לישועה שהוציא לאור בתל אביב שנת תרפ"ט בחיי החפץ חיים, ועל כן מזכירו בברכת החיים אדמו"ח [אדוני מורי חמי' שליט"א].

פתיחה אדמו"ח (שליט"א) [זכר צדיק לברכה] היה אומר, שכשאדם רוצה להוכיח את חברו על איזה דבר שעשה שלא כהוגן, הן במילי דשמיא והן במילי דעלמא, הוא צריך להוכיחו בלשון רכה ובדברי נועם, ויזהר מאד שלא להביא את חברו לידי ניצוח, מפני שאם יוציא אותו על ידי תוכחתו מגדרו ויכריחו להתעקש, אז חס ושלום אין שכינה חשובה כנגדו, וכיון שבא לכלל ניצוח אז רצונו משחדו לעבור על כל זדון בשאט נפש ולא לשוב מפני שום דבר, הן מה ששייך למדת דרך ארץ והן מה שנוגע לחברו בנפשו.

ומפני שבזמן האחרון הולכת ונעשית מצות התוכחה לענין הדורש שימת לב וחריצות יותר ויותר

(לפנים היתה על פי רוב התוכחה נשמעת רק על חטאים קלים והמוכיח היה נוהג להעיר את חברו בידיות על מה ששגג ודבריו היו נכנסים בלבו, אבל לא כן הדבר בזמננו, אשר המוכיח ומקבל התוכחה הם שני סוגי אנשים שונים, והדברים שעליהם צריכים להוכיח המה נזפי עוונות חס ושלום, ויש

אפלו לחכמי אמות העולם שיתקבצו כלם יחד ויחשבו מחשבות חכמות ותחבולות בדרך האמת לאמתו מהו התכלית של זה העולם ובשביל מה נברא האדם ולכלות ימים ושנים על זה כמו שעשה אברהם אבינו וכל האבות קדם מתן תורה, מפל שכן וכל שכן אנחנו עם קדוש בני ישראל שפבר זכינו לקבל העצות הקדושות במה לזכות לחיי עולם, דהינו על - ידי התורה הקדושה, על - ידי תר"ג עטין דאורייתא, בודאי ראוי לנו לשום כל חכמתנו ודעתנו לקיים את כל דברי התורה בתמימות ובפשיטות ללמד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים וכו'. כי זאת החכמה הגדולה מפל החכמות והעצה האמתית פשוטה על - ידי חכמתו ועצתו לקיים את התורה בפשיטות אשרי לו. ועל - כן התחיל דוד המלך, עליו השלום, ספרו, אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים. כי צריכין להתרחק מעצת רשעים בתכלית הרחוק, כי כל עצתם להרע אף - על - פי שלפעמים נדמה עצתם לאיזה חכמה, אבל מאחר שאחריתה מרה פלענה, כי אחרית רשעים נכרתה (תהלים לו), בודאי צריכים לברח מאד מעצות פאלו פבורח מן האש. ועל - כן מה שנתחשב בשם עצה הוא פשוטיו לעצה שלמה באמת איך לעבד את ה' באמת ואיך לשוב מני חשך, כל אחד ואחד ממקום שגלפד לשם כדי להציל נפשו מני שחת לאור באור החיים זה נקרא בשם עצה באמת וזה בחינת פליות התורה שנקרא בשם עצה, כמו שכתוב (משלי ח), לי עצה ותושיה. בחינת תר"ג עטין דאורייתא.

ועצה שלמה בעבודת ה' אי אפשר לזכות כי אם על ידי הצדיקים אמתיים שבדור, שהם בחינת קדשי קדשים שאי אפשר לקבל מהם שום עצה כי אם על - ידי אמונה, הינו אמונת חכמים, כי ישראל נקראין קדש, כמו שכתוב, ואנשי קדש תהיו לי וכו'. והצדיק היא בחינת קדשי קדשים

ג) ועצה שלמה בעבודת ה' אי אפשר לזכות כי אם על ידי הצדיקים אמתיים שבדור, שהם בחינת קדשי קדשים שאי אפשר לקבל מהם שום עצה כי אם על - ידי אמונה, הינו אמונת חכמים, כי ישראל נקראין קדש, כמו שכתוב, ואנשי קדש תהיו לי וכו'. והצדיק היא בחינת קדשי קדשים, (פמבאר בהתורה ה"ל), ומשם מבחינת קדש קדשים, שהוא שכל הכולל, משם נמשך עקר תקון העצה השלמה שלא תהיה נחלקת לשתיים חס ושלום, כי חלקת העצה לשתיים נמשך מפגם עץ הדעת טוב ורע שהוא בעצמו פגם אמונת חכמים (כנזכר לעיל בדברינו הקודמים). כי עקר חלקת העצה הוא בעבודת ה' מה שמספקין לפעמים איך להתנהג וזה נמשך מפגם עץ הדעת טוב ורע שעל - ידי זה נתערב טוב ורע עד שאין יודעין להבחין בין טוב לרע. וכל אלו הספקות והבלבולים וחלקת העצה שיש בעבודת ה', כל זה הוא בחינת להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים, כי אם לא היה אוכל אדם הראשון מעץ הדעת היה יודע הדרך הנכון איך להתדבק תמיד בה' ולכלל בחינת החיים, שזהו בחינת דרך עץ החיים. אף מחמת שחטא ואכל מעץ הדעת טוב ורע ונתגרש מגן עדן, על - כן שם ה' את להט החרב המתהפכת שמשם נמשכין כל ההפוכים והתמורות שמתהפכת דעתו ממחשבה למחשבה ומעצה לעצה, כי אין יודעין באיזה דרך להתקרב לעץ החיים לזכות לחיים נצחיים, כי הכל חפצים ליראה את שמו, אף בכל יום יצרו מתגבר עליו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו וכו'. וכפריים

צריך לחשוב תמיד על קדושת התורה ומצוותיה שאין להן תמורה

יש אנשים שאינם מוצאים עוז בנפשם להוכיח את חבריהם בתקופתנו שירדה פלאים, ואומרים בלבם איך יכולים אנחנו ללכת בגדולות להוכיח את השני על דא ועל הא בזמן שהלזול במצוות ה' וההפקרות כל כך מתרבים רחמנא ליצלן, ומתוך טענה זו המה מרשים לעצמם לחשות אפילו על עוונות גדולים הנעשים לעיניהם, והכל על ידי הטענה מה יש לעשות ולפעול בזמן הנורא. הזה. אבל מחשבות כאלו המטמטמות את נפש ישראל מלהתריע על העוון כבר אנו מוצאים בדור החורבן והנביא מקונן עליהם, אמרו חכמינו זכרונם לברכה (שבת קיט) אמר רב עמרם בריה דר"ש בר אבא אמר ר' חנינא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו¹ זה את זה שנאמר (איכא א') היו שריה כאילים לא מצאו מרעה, מה איל זה ראשו של זה בצד זנבו של זה, אף ישראל שבאותו הדור כבשו פניהם בקרקע ולא הוכיחו זה את זה וכו' הרי שגם בדור החורבן היו בעלי התוכחה בבחינת ראשו של זה בצד זנבו של זה, שראו את עצמם מסובבים בפחיתות וחטא עד שנפלו ברוחם ולא הרהיבו בנפשם לבוא בטרוניא עם השני ולהעמידו על הדין והאמת. ועל כן מי שהוא בעל נפש איננו צריך ליפול לידי יאוש חס ושלום ולכבוש את פניו בקרקע שעל עוון זה חרבה ירושלים תבנה ותכונן, אלא צריך לחשוב תמיד על קדושת התורה ומצוותיה שאין להן תמורה², וכי רבים וכן שלמים נאמנים לה' ולתורתו, וענינים קדושים ונשגבים מאד עומדים בתקופתנו על הפרק, זמן של חבלי משיח.

ובזכות מצוות התוכחה, יחיש השם יתברך את בנין עיר הקודש על תלה, כיון שעל ידי חטא זה נגרם חורבנה כן בתיקון עון זה ימהר ויחיש בנינה במהרה בימינו אמון כי מדה טובה מרובה ממדת פורעניות כידוע.

ומסיים בסוף הקונטרס בזה הלשון: כן הדבר בענינינו, מלפנים כשהיה כל אחד מישראל שורה במקום אבותיו, היה כל אחד מישראל נמשך אחר אבותיו שמקיימים את התורה, והזירזו של האבות לבניהם וכן תוכחת המוכיח היה רק ליפות כל מצוה שיעשו אותה בגדר השלימות בכונה לשם ה' ובזריות ובשמחה, אבל היעלה על הדעת שיצטרך האב לזרז לבנו הגדול וכן המוכיח בשער שיניחו תפלין וכן שיקיימו מצוות ציצית, והיה ללעג בפי הבריות אם יזכיר דבר זה. וכן כהאי גוונא בענייני האיסורים כגון שלא לעשות מלאכה ביום השבת או שלא לאכול מאכלות האסורות והקפת פאת הזקן וכדומה, לא היו צריכים כלל לדבר מזה ולהזהיר על עצם האיסור כי אם על פרטיהם. וכל זה היה מלפנים שכל אחד היה דר בתוך משפחתו והיתה ידיעת התורה מפורסמת מאד בישראל, אבל כעת שמצוי להיות נודד ממקומו ולבא

בהם כדי להוציא את המוכיח מגדרו שידבר דברים קשים, ואז חס ושלום יכולה תוכחה כזו להביא רק הפסד ולגרם שחבירו יחטא עוד יותר). וכל בר דעת אינו יכול בימינו להשתמט ממצוה זו בטענה שהיא שייכת רק לרב ולראשי העדה, מפני שהיום כולם רואים בחוש שרב יכול להשפיע רק באופן כללי, אבל עיקר התוכחה כבר נכנסה לרשות הרבים, וכל יהודי חרד לדבר ה' יכול להשיג השפעה רבה בין קרוביו וידידיו, הן על הנהגתם בכלל והן בתקון הפרט. ודברי אמת של אדמו"ח שליט"א [זכר צדיק לברכה] מה שאמר שמצות התוכחה צריכה לימוד, בימינו אנו על אחת כמה וכמה שהתוכחה צריכה לימוד ודעת איך להשתמש בה. על כן אמרתי לברר את ענין התוכחה מעט, ולהביא כמה דוגמאות מחכמינו זכרונם לברכה לדעת איך להתנהג בענינים שונים.

ספר צפית לישועה מאמר התוכחה

סדר מצוות תוכחה כהלכתה

מצות תוכחה היא מצות עשה מן התורה כדכתיב (ויקרא יט, יז) הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא. הכוונה של מצוה זו היא ענין ההטבה עם חברו ברוח, ההפך מלא תשנא וכו' וענפים של הרבה מצוות נכללות במצוה זו, כגון מצוה של ואהבת לרעך כמוך, וכי ימוך אחיך והחזקת בו, שמצוות ההחזקה בוכי ימוך ברוח היא לא פחות מאשר בוכי ימוך בגשם. צדק צדק תרדוף, ואין רדיפה יותר טובה אחר הצדק מאשר לשרש את החטא מהלב של השני.

ועל כן אם אדם רואה איך שחבירו עושה דבר שלא כשורה הוא מחוייב להוכיחו. ואין חילוק בענין התוכחה, בין שהוא איש קרוב או רחוק לו, בין איש פשוט לאיש נכבד. וכל הטענות הנשמעות היום מפי אנשים שונים, שאין אדם צריך להתערב בעניני חברו הפרטיים ומכל שכן בעניני איש שאינו מכירו כלל וכלל, ושזה כאילו נגד הנימוס ודרך ארץ, כל אלו הן בהבל יסודן. וזה דומה כמו שאחד היה אומר, איזו רשות יש לי לקיים מצוות פריקה עם אדם הרובץ תחת משאו והלא לא הכרתיו מעולם ולא נתתי לו אפילו שלום. מפני שבמקום שיש הטבה עם חבירו שם לא שייך נמוס חצוני מפני שזה למעלה מהנימוס. וכבר אמרו חכמינו זכרונם לברכה (בבא מציעא לא) הוכח, אפילו מאה פעמים משמע. תוכיח, אין לי אלא רב לתלמיד, תלמיד לרב מניין, תלמוד לומר הוכח תוכיח. ואם כן אנו רואים שאפילו תלמיד לרב שהוא מחוייב בכבודו, הן על פי מצוות התורה והן על ידי מדת דרך ארץ, ואחד מענייני הכבוד הוא שלא להתערב אפילו בתוך דברי רבו, ואף על פי כן התורה מחייבת אותו להתערב בעניני רבו הפרטיים לאין שיעור, אפילו מאה פעמים.

כגן חתנו של רבינו החפץ חיים זכותו יגן עלינו סיפר: כי החפץ חיים בסוף ימיו רצה להדפיס עוד הפעם הספר שמירת הלשון, והתיישב שלא להדפיסו שאמר שראה שעל ידי ספרו היו אנשים שמנעו עצמם מלדבר באופן שמחויב לדבר ולהוכיח למכשילי הרבים וכו', (ועיין בספר חפץ חיים ובספר נדחי ישראל בהקדמה, ועוד), והבן עד היכן הדברים מגיעים.

כד כתב בספר שער יששכר מהגאון הקדוש ממונקאטש זכותו יגן עלינו, שזקיני הגאון הקדוש רבי משה לייב מסאסוב זכותו יגן עלינו אמר, שאין לו פנאי לעשות תשובה על חטאתיו מפני שצריך לעשות עוד מצוות ומעשים טובים, ומה יהי' אם יפסקו לו גיהנם על שלא עשה תשובה, אז יעבוד את השם יתברך בגיהנם, עד כאן תוכן דבריו, וכתב הגאון הקדוש ממונקאטש שראויים הדברים למי שאמרם.

העליון רש"י זכרונו לברכה עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש, ושאל רש"י זכרונו לברכה [מאת] ר' איציקל, איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנזכר לעיל. והשיב לו ר' איציקל הנזכר לעיל, איך שלומד תורה לשמה. ולא נתקררה דעתו של רש"י זכרונו לברכה. ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסיגופים, וגם בזה לא נתקררה דעתו הקדושה. ואמר לו עוד, אשר הרבה בגמילות חסדים וצדקה ופיזור נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקררה דעתו.

שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם, ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י זכרונו לברכה, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה, עד כאן.

דברי הועד

בעזרת השם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה שבאסיפת אברכי כוללים מאוד חשובים יודע תורה ובעלי מסירת נפש שקבלו עליהם העולם להחזיר בתשובה שלימה לכל אחד ואחד מישראל. וכמו כן אנו מבקשים מכל קהלה נאה כמו שהיא להצטרף עמנו לעשות חיל לה' ולתורתו בכח רבים היפה, ופונים אנו לכל יראי ה' להשתתף בפעולות האלו, להדפיס מהקונטרסים הללו לחלקם ביעקב ולהפיצים בישראל.

ובטוחים אנו בחסדי ה' וברחמי שמים שבעזרת השם יתברך שמו יעלה בידינו לפעול גדולות ונצורות על ידי הדפסת הספרים והגליונות האלו שיגיע לכל אחינו בני ישראל בגולה ובתפוצות. ואמת ה' לעולם אגיד ושומרי הבטחתו אשר הבטיח על ידי דוד עבדו, רגלי חסידיו ישמור, ובו בטחנו, כה עשה עמנו, והבא ליטתהר מסייעין אותנו.

עורו נא התעוררו נא קומו נא השתתפו בפעולות הועד, ובכן נזכה למאמר הפייט הקדוש "ראשון הוא לכם וכו'" להתקדש בתוכם בביאת גואל צדק במהרה בימינו, וכימי צאתינו מארץ מצרים נראה נפלאות בישועות הניבאות אכ"ר.

התשובה ואמונה בשכר ועונש הוא אחת מיסודות הגדולות בקדושת ישראל ובטהרתן יוצא לאור בהשתתפות עוסקי בצרכי ציבור לשם שמים בלבד

שהקדוש ברוך הוא משלם שכרם

הקונטרס הזה נדפס לזכות את הרבים, ונחלק בחינם לכל דורש ומבקש, והרשות נתונה לכל מי שברצונו להדפיס הגליון הזה או חלקים מזה בכל לשון ובכל מדינה ומדינה, כדי להרבות תורה ויראת שמים.

למקום שנמצאים שם הרבה הפרוצים בעיקרי הדת, ומצות התורה הפקר בעיניהם, ועלול להמשך אחריהם, וגם שכמה פעמים נוגע לו קיום התורה לפרנסתו דהיינו שבא למקום שאם לא יטעום ממאכלם האסור יגרשוהו מבתים ולא יקנו ממנו דבר, וכן אם לא יתרצה לעשות עמם ביום השבת לא יקבלוהו לבתי החרושת אף בחול, וכן אם לא יגלח פאת זקנו כמותם יהיה ללעג ולבוז בעיניהם כל היום. ואם לא ידע גודל חיוב כל מצוה ומצוה וגודל שכר המקיימה ועונש המבטלה, וכן לענין איסורים אם לא ידע חומר כל איסור ואיסור, בודאי עלול להכשל ולעבור עליהם.

ועל כן מוטל כיום על כל אב ללמד לבנו גודל החיוב של קיום המצות וגם פרטי הלכותיהן, וכהאי גוונא בענייני אסורים לידע גודל חומר כל איסור ואיסור וגודל עונשם, וכן על המוכיחים יש חוב קדוש כיום להזהיר להעם על עקרי הדת וחומר כל האיסורים וכנזכר לעיל. וכן בכל חבורה שלומדים תורה בכנופיא, מצוה על מוריהם להגדיל ולהרחיב בעיניהם כל העניינים הנזכר לעיל, ובפרט לענין שמירת שבת ומאכלות האסורות שלא להכשל בהם.

ענף ה'

ביאור הענין איך שמוודים בשמים חשיבות של צדיקים קדושים ובפרט בענין מעלת "ורבים השיב בתוכחות על עון", שהמזכה את הרבים להחזירים בתשובה הוא ה"יחסן" הכי גדול בשמים.

בספר ישמח משה על תנ"ך בהקדמה (קונטרס תהלה למשה דף י"א עמוד ב'), וזה לשון קדשו:

מבואר בזוהר תרומה דף קכ"ח עמוד ב', ההוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא וכו' בגין דיתחשב עלי' כאילו הוא ברא לי', ודאי איהו שבחא דיסתלק בי' יקרא דקודשא בריך הוא יתיר משבחא אחרא וכו', ועל דא כתיב באהרן ורבים השיב מעון, וכתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום. ועיין שם בדף קכ"ט עמוד א' כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדוני מורי חמי זכרונו לברכה, אשר סיפר לו מוזלל"ה, איך שפעם אחת נפגשו בעולם המערכת

ירחון שבועי - ותשובה יומית בעניני התשובה ואמונה בשכר ועונש

כולל גודל ענין הלימוד של עניני תשובה ואמונה בשכר ועונש, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל עבירה ועבירה, עניני יראת השם ואהבת השם

